

Jeg vil bare sige, at jeg er lidt overrasket over, at de borgerlige partier er så lemfældige med hensyn til, hvilke konsekvenser det har for en arbejdsgiver, at man har retten til at lede og fordele arbejdet. Jeg mener sådan set ikke, at man, så længe systemet er indrettet på den måde, kan fratage arbejdsgiveren ansvaret for at ansætte de rigtige mennesker og sikre, at de får den rette uddannelse, og sikre, at de udfører arbejdet i overensstemmelse med lovgivningen. Det er faktisk meget vanskeligt at forstå. Jeg mener, det er et direkte angreb på arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet, når man begynder at så tvivl om den slags.

Kl. 17.45

Hvis det var det, vi var i gang med, skulle det ikke skorte på støtte fra Enhedslisten, vil jeg så sige, for vi ser gerne, at erhvervslivets forhold demokratiseres til fordel for medarbejderne, men jeg opfatter ikke helt, at det er det, der er målsætningen med det, som er lagt frem.

Så vi står fast på arbejdsgiveransvaret, men er på det her område, i modsætning til når vi snakker om arbejdsmiljø, åbne over for, at man, da det jo handler om noget lovgivning, som også rammer dyrene, også skal have mulighed for at straffe andre end dem, der er ansvarlige for transporten, altså arbejdsgiverne. Jeg synes, det var meget spændende, at justitsministeren tilsyneladende ikke var helt uforstående over for et synspunkt om, at sådan en klippekortmodel også kunne udbredes til landmænd og andre.

Det er jo en spændende ting at arbejde videre med. Selv om vi må erkende, at den der tanke om three strikes and out jo ikke er vokset i Enhedslistens baghave, kan man åbenbart komme til inden for konkrete områder at holde af ting, som man ikke selv har fundet på, og det er jo også godt.

Så vil jeg sige, at vi synes, det er meget afgørende, at der også kommer en mere effektiv kontrol. Vi synes sådan set også, at vognmændene skulle gå ind for det, for vi har fået en henvendelse fra vognmændene, hvori de antyder, at det kunne blive lidt tilfældigt, hvem der blev ramt af det her med de tre klip, fordi kontrollen er sådan lidt spredt, for nu at bruge det udtryk. Og der synes jeg da, at man burde hjælpe vognmændene ved at sikre, at der var en mere omfattende kontrol, sådan at man var sikker på at få ram på dem, man skulle have ram på. Det er så også en del af vores beslutningsforslag, og selvfølgelig støtter vi også det.

Der har jo også været en del diskussion om tempoet i processen. Jeg vil sige, at jeg meget vel forstår, at der er nogle, der siger, at det her skal gå hurtigt. Man kan spørge: Hvorfor er de ikke gået i gang for lang tid siden anført af Venstre, som jo lagde op til, at de nærmest stod i spidsen for det her? Jeg er sikker på, at når Venstre og De Konservative står i spidsen for noget, så går det hurtigere med at få regeringen i omdrejninger, end når det er oppositionspartierne, selv når oppositionspartierne også omfatter Dansk Folkeparti. Så det var den ene grund til, at man kunne sige, det skal gå hurtigt, det er jeg enig i.

Det andet er, at regeringen jo ikke altid tager det så tungt, hverken med hvor lang tid der skal gå i forbindelse med høring eller med hensyn til at overholde de øvrige regler om den tid, der skal gå, før man kan få noget vedtaget i Folketinget.

Så kunne man sige, at så betaler man det tilbage nu, for nu har man jo flertallet, og så skal vi føle, hvordan det er. Der må jeg så sige, at vi i Enhedslisten faktisk har det synspunkt, at vi altid kritiserer det, og det synes vi også forpligter lidt til at sige, at vi faktisk synes, at høringsfrister og sådan noget skal overholdes. Men det er klart, at hvis tingene kan nås i løbet af foråret her, så er det ikke os, der forhindrer det.

I øvrigt kan jeg jo konstatere, at uanset om Enhedslisten og regeringspartierne i denne sag skulle være enige om tempoet, så har det jo ingen betydning, for der er et flertal uden om. Så den der lille drøm om, at vi kunne lave en række aftaler med regeringspartierne uden om alle mulige andre og så komme i flertal, den situation eksisterer jo ikke. Jeg ved heller ikke, om den ville være særlig anvendelig.

Så vil jeg bare til allersidst sige – det har sådan lidt at gøre med æren og alt det der – at det jo er rigtigt, at der er blevet afsat nogle flere midler til det her i forbindelse med finansloven. Mit klare indtryk er, at det jo godt kunne hænge sammen med, at regeringspartierne på det tidspunkt godt vidste, at der var et flertal i Folketinget, som ønskede det, og så var det da ret oplagt at lade Dansk Folkeparti få den indrømmelse, når man nok alligevel ville komme til at levere den senere.

Så det var selvfølgelig vigtigt, at Dansk Folkeparti var med i det flertal, for det var forudsætningen for, at det var et flertal, men jeg tror også, det var ret afgørende, at det var formuleret i en beretning fra Folketinget, inden man afsluttede forhandlingen af finansloven.